

Oğlan ve Küçük Kerkenez

Aysel Banu YAVUZAL

Oğlan ve Küçük Kerkenez

Aysel Banu YAVUZAL

Parlak bir sabah, Leo adında bir ođlan okul bahçesinin kenarında duruyordu. En sevdiđi hardal sarısı kapüşonlu üstünü giymiş, küçük yeşil bir defter taşıyordu. Üstünde, küçük bir kerkenez ipe bađlı bir uçurtma gibi gökyüzünde asılı duruyordu. Kanatları iyice açılmıştı ve hiç ileri gitmiyordu. Leo parlak ela gözleri ve meraklı bir gülümsemeyle izliyordu.

Kerkenez küçüktü, yaklaşık bir güvercin boyundaydı; kestane kahverengi sırtı koyu beneklerle kaplıydı. Göğsü soluk sarımsı kahverengi ve yumuşak çizgiliydi, koyu göz çizgilerinin üstünde mavi-gri bir baş vardı. Leo yeşil defterini açtı ve hızlı eskizler çizdi. 'Nasıl bu kadar hareketsiz kalabiliyorsun?' diye fısıldadı. Kerkenez sadece havada asılı kalıp aşağıdaki çimenleri izledi.

Okulda Leo, öğretmeni Bayan Chen'e havada asılı kalan kuşu anlattı. Kadın yuvarlak gözlüklerini burnunun üstüne itti ve gülümsedi. 'Bu harika bir gözlem gibi görünüyor, Leo,' dedi. 'Belki bunu sınıfla paylaşabilirsin.' Leo hevesle başını salladı. Herkesin küçük kerkenezin ne kadar özel olduğunu görmesini istiyordu. Defterini cebine soktu ve aceleyle sırasına gitti.

Bütün hafta Leo okuldan sonra kerkenezi izledi. Kanatlarını küçük bir helikopter gibi hızlı ve düzenli çırdığını fark etti. Kuyruğu dengede kalmak için yelpaze gibi açılıyor, başı ise yeri tarayarak tamamen hareketsiz kalıyordu. Leo yeşil defterine yazdı: 'Havada asılı kalmak, kerkenezin yiyecek aramasına yardımcı olur.' Oklar ve etiketler çizdi, keşfiyle gurur duydu.

Leo okul sergisi için bir poster hazırlamaya karar verdi. Yumuşacık bulutlarla dolu büyük bir gökyüzü ve ortasında havada asılı kalan bir kerkenez çizdi. Eğlenceli bilgiler ekledi: 'Bir kerkenez güçlü rüzgârda bile havada asılı kalabilir!' ve 'Fareler ve böcekler yer.' Annesi, bahçede bulduğu tüyleri yapıştırmasına yardım etti. Poster, tıpkı Leo'nun gülümsemesi gibi renkli ve canlıydı.

Sergi günü geldi. Okul salonu bitkiler, taşlar ve hava durumuyla ilgili projelerle doluydu. Leo posterini küçük bir masaya yerleřtirdi. Yeřil defterini yanına koydu ve hazır bir şekilde durdu. Kalbi hızlı atıyordu ama kerkenezin sarsılmaz asılı duruşunu hatırladı. 'Bunu yapabilirim,' dedi kendi kendine, hardal sarısı kapüşonlu üstünü düzelterek.

Bayan Chen sıcak bir gülümsemeye yanına geldi. 'Paylaşmaya hazır mısın, Leo?' diye sordu. Lacivert hırkasını giymiş, elinde bir dosya tutuyordu. Leo başını salladı. Birkaç sınıf arkadaşı, kuşun büyük çizimini merak ederek yaklaştı. Leo derin bir nefes aldı ve konuşmaya başladı. 'Bu küçük bir kerkenez,' dedi. 'Hareket etmeden tek bir yerde havada asılı kalabilir.'

Sınıf arkadaşları posterin etrafında toplandı. Kırmızı, mavi, yeşil ve sarı renkli kıyafetler içinde sekiz kişiydiler. Leo anlattıkça gözleri kocaman açıldı. 'Vay, havada hareketsiz kalabiliyor mu?' diye sordu mavi sırt çantalı bir kız. 'Evet,' dedi Leo. 'Kanatlarını çok hızlı çırpıyor ve dengede kalmak için kuyruğunu kullanıyor. Buna havada asılı kalma uçuşu denir.'

Leo, kerkenezin kanatlarının çizimini işaret etti. 'Ne kadar uzun ve sivri olduklarını görüyor musunuz? Havayı yarıp geçmesine yardımcı oluyorlar,' dedi. 'Koyu göz çizgileri onu vahşi gösteriyor ama o sadece küçük bir kuş.' Sınıf arkadaşları hayretle yaklaştı. 'Hiç düşer mi?' diye sordu kırmızı tişörtlü bir oğlan. 'Hayır, çok yetenekli,' diye yanıtladı Leo sırtıtarak.

Leo daha fazla eğlenceli bilgi paylaştı. 'Kerkenezler yüksekten küçücük fareleri görebilir,' dedi. 'Havada asılı kalır, sonra yiyeceklerini yakalamak için aşağı dalarlar.' Bütün eskizlerinin olduğu defterini gösterdi. 'Bu kerkenezi günlerce izledim,' diye ekledi. 'O vahşi ve özgür ve saygımızı hak ediyor.' Sınıf arkadaşları hayranlık dolu yüzlerle başlarını salladı.

Bayan Chen öne çıktı. 'Leo bize önemli bir şey öğretti,' dedi. 'Kerkenez gibi yırtıcı kuşların alana ve sevgiye ihtiyacı var. Onları asla rahatsız etmemeliyiz.' Sınıfa baktı. 'Saygı göstermek için ne yapabileceğimizi düşünüyorsunuz?' Çocuklar sessizce düşündü. Sonra yeşil elbiseli bir kız elini kaldırdı. 'Uzaktan izleyebiliriz,' dedi.

Leo sınıf arkadaşlarına gülümsedi. 'Evet, ve onları yerden alkışlayabiliriz,' dedi. 'Onlar harika avcılar ve doğanın dengesini korumaya yardımcı oluyorlar.' Sınıf hafifçe alkışladı. Bayan Chen Leo'ya başparmağıyla onay işareti yaptı. 'Sergin büyük ilgi gördü,' diye fısıldadı. Leo gurur duydu ve ela gözleri sevinçle parladı.

Sergiden sonra çocuklar teneffüs için dışarı çıktı. Gökyüzüne baktılar. Orada, yükseklerde, küçük kerkenez yine havada asılı duruyordu. Kanatları düzenli çırpılıyor, kuyruğu yelpaze gibi açılıyordu. 'Bakın!' diye bağırdı Leo, işaret ederek. 'İşte orada!' Bütün sınıf sessizce izledi, kuşun alanına saygı gösterdi. Kerkenez aşağı süzüldü ve sonra yükseldi, tam yerinde durdu.

O günden sonra daha çok çocuk kuşları sevgiyle izledi. Tıpkı Leo gibi dürbünler ve defterler getirdiler. Sessiz ve hareketsiz kalmayı, asla fazla yaklaşmamayı öğrendiler. Leo'nun yeşil defteri yeni eskizlerle doldu. Arkadaşları sorular sordu ve kendi keşiflerini paylaştı. Küçük kerkenez okulda en sevilen konulardan biri oldu.

Leo sık sık tarlanın kenarında durup kerkenezin havada asılı kalışını izledi. İçinde sıcak bir parıltı hissetti. Arkadaşlarına yırtıcı kuşlara saygı göstermeyi öğretmişti ve onlar dinlemişti. Kerkenez büyük gökyüzünde küçücük bir noktaydı ama özeldi. Onlara sabırlı, meraklı ve nazik olmayı gösterdi.

Bir öğleden sonra kerkenez aşağı daldı ve bir fare yakaladı. Çocuklar uzaktan hafifçe alkışladı. Leo gülümsedi. 'Yırtıcı kuşlar saygıyı hak eder,' dedi. 'Ve alanı.' Sınıf arkadaşları başlarını salladı. Hepsi yukarı baktı ve yükseklerde asılı kalan küçük kerkenezi, geniş mavi gökyüzündeki zarif avcığı alkışladı.